

Fornlämningar

Som nämndes i stycket "En kort översikt" finns det ett stort antal fornlämningar i vår socken, vilka vittnar om att trakten varit bebodd långt tillbaka i förhistorisk tid. De flesta av dessa utgörs av gravar av olika slag, men här finns också rester av boplatser från olika perioder, framför allt från stenåldern. I sydvästra hörnet av socknen, i utkanten av Hamra-skogen, finns en fornborg. Berget som fornborgen ligger på kallas Borrebjär (Borre = borg) och här möts Träslövs, Spannarp och Hunnestads socknar.

Gravarna är de tydligaste forntida minnesmärkena i dagens Hunnestad-landskap. Faktum är att Hunnestad ligger i ett område med ovanligt många och välbevarade gravmonument från förkristen tid. Sträckan från Korsgata-gravfältet i Träslöv, via Hunnestad och vidare bort mot Grimeton kan utan överdrift sägas vara en av de finaste gravmiljöerna i den här delen av landet.

Hunnestads gravar ligger både enskilt och samlade på mindre gravfält. Ett gravfält är "**Bastekullarna**", beläget mitt emot Bengt Jönsgård i östra delen av socknen. Här finns minst fem ganska stora gravhögar (15-20 m i diameter) på en liten höjdrygg. I en av gravarna finns rester efter en linbasta, vilken troligen ligger bakom namnet Bastekullarna. Intill Götriks skola, på gränsen till Grimetons socken, finns ytterligare ett gravfält. Här syns inte mindre än 16 gravar, bl.a. 12 runda stensättningar och 2 domarringar. Här finns också en s.k. skålgropssten, d.v.s. ett block med små runda gropar inknackade av människohand.

Bland de gravar som inte uppträder på gravfält ska här **Hunnahögen** och de två gravarna vid Pålen i Blixtorp nämnas. Hunnahögen ligger ett stycke nordväst om Alvsgård, på en parallell höjdrygg till den vid Bastekullarna. Det rör sig här om en gravhög med en diameter på 13 meter och en höjd på nästan en och en halv meter. Högen intar ett för gravar typiskt höjdläge och har tidigare synts vida omkring i landskapet. På senare år har träden slutit sig kring Hunnahögen men hembygdsföreningen har för avsikt att låta röja fram den igen, förhoppningsvis till kommande vår! I högen sågs enligt traditionen kung Hune vara begravd.

Vid **Pålen** - Hunnestads "infart" i väster - finns ett par intressanta gravar. Graven närmast vägkorsningen utgörs av en stor hög (20-22 m tvärs över) och kallas sedan länge **Kårehögen**. Den undersöktes 1929 av Albert Sandklef som fann bitar av en rakkniv i brons, keramik, en flintskrapa samt brända människoben. Fynden visar att graven uppförts under bronsålder, d.v.s. för omkring 3000 år sedan.

Det mesta tyder dock på att den riktiga Kårehögen ligger några tiotal meter längre söderut. Här finns en betydligt mindre hög som genom sitt innehåll får sägas vara den mest spännande i hela socknen. Det rör sig här nämligen om en s.k. dös, en stenkammargrav från stenåldern, som sannolikt uppförts för drygt 5000 år sedan. Det finns bara ca 70 dösar kända i hela Sverige, en handfull i Halland och resten i Bohuslän och Skåne. **Hunnestad-dösen** undersöktes av Oscar Montelius (den moderna svenska arkeologins fader) 1881.

På flera platser i socknen har det på senare år påträffats spår av **boplatser** i dagens åkermark. Som redan nämnts verkar dessa ofta vara från stenålder men även brons- och järnålderslämningar är kända. I de flesta fallen rör det sig om mycket små undersökta ytor och några större utgrävningar har inte ägt rum. Flertalet har framkommit i samband med motorvägsbygget, gasledningsnätets utbyggnad samt nedläggandet av en VA-ledning längs Fäxa-gatan.

En titt på kartan visar att många av de förhistoriska gravarna ligger intill eller ganska nära det centrala **vägstråket** genom socknen, alltså utmed Grimetonvägen. Vi kan därför misstänka att det här rör sig om en mycket gammal vägsträckning. Inte minst de äldsta lantmäterikartorna från 1700-talet visar att vägen använts under lång tid. Ett undantag utgör här naturligtvis sträckan från Hunnestads affär till Halla, vilken tillkom i början av 1970-talet.

Sammantaget visar de bevarade fornlämningarna att socknen varit bebodd under mycket lång tid. Det är inte alltför jävvt att anta att det bott folk här mer eller mindre kontinuerligt sedan man byggde den ovannämnda **dösen** för över 5000 år sedan. De fornlämningar som bevarats utgör emellertid endast en bråkdel av det antal som än gång funnits. Säkerligen finns åtskilliga spår ännu kvar under mark på många ställen, inte minst i form av boplatser.